

Bert Jansen

Haags vandalisme

Het leek op een lollige vergissing, maar dat was het vast niet. Ik vermoed dat de redactie er een diepere bedoeling mee had. Als een soort waarschuwing stond het luid en duidelijk op de omslag van het februari-nummer van het NBT: "KNVB-excursie naar Denemarken". En ik had de verhalen al gehoord. Het was een dronkenmansbende geweest, in die bus. Ruiten dreigden te sneuvelen. De chauffeur had, om vernielingen te voorkomen, de wc bij voorbaat al afgesloten. Hij wist wat er komen ging, want als je met de Koninklijke Nederlandse Voetbal Bond op excursie gaat, dan ben je overgeleverd aan vandalen.

We kennen ze vooral van de FC Den Haag, die vandalen. In de bosbouw zijn ze tamelijk nieuw. Lang, heel lang heeft de sector doorgesudderd op het vuurtje van een ver verleden. Het bos was van de bouseigenaren, en die teelden telefoonpalen en mijnhout. De

bosbazen droegen groene uniformen, houtvesters waren halfgoden. De Duitse "eikeltjes" op de schouder, die gingen ons net even te ver, maar de hiërarchie was duidelijk.

Toen kwam de natuurlobby opzetten. Het bos werd van iedereen. Het telen van hout raakte besmet. De houtvesters werden regiohoofden, de bosbazen werden milieu-ambtenaren en de eikels kregen het voor het zeggen. Vandalen deden hun intrede in het bos. Ze trokken bomen om en noemden dat een positieve bijdrage aan de natuurontwikkeling, net zoals de straatschennende grafitti-sputters tegenwoordig een positieve bijdrage leveren aan de ontwikkeling der schilderkunst. Het is maar goed dat Rembrandt en Houtzagers dit niet meer hoeven mee te maken.

De tijden van de harde bosbouwer die het met zachte houtsoorten deed, zijn voorgoed voorbij. Houtzagers zou alleen al door zijn naam vandaag de dag een schrijverbod hebben gekregen. Houtsoorten is een vies woord geworden. Dat heet tegenwoordig climax-vegetatie. Zagen is nog erger. Bomen behoren door stormen te worden omgewaaid of op zaterdagochtend door Kritisch Bosbeheer te worden omgetrokken. Desnoods mogen ze op stam sterven, ten behoeve van de spechten en de houtkevers. Termen als aanwas, grondvlak en houtvoorraad zijn taboe. Het gaat om biotopen, successiemodellen en zelfregulerende ecosystemen. Bomen hoeven geen hout meer op te brengen.

Maar hoe zit dat dan met onze houtvoorziening? Kunnen we actie verwachten van de bobo's uit Den Haag? Van LNV, VROM of het Boboboschap? Of zouden ze in de Haagsche Bosjes even concreet en besluitvaardig zijn als in de Zeister Bossen, waar de bobo's van het KNVB hun natuurlijke habitat hebben. Ik heb eerlijk gezegd niet zo veel hoop: zeker niet nu de KNVB dit jaar ook al "bos en

beest" centraal gaat stellen. Begrijp me niet verkeerd, we hoeven niet terug naar de tijd van de plankenboeren van de oude stempel, met knickerbockers, kwastjes aan de kousen en een bronsgroen eikenhouten plaat voor de kop. De tijd van Van der Meiden, voor wie een bos niet meer is dan een staande verzameling kubieke meters hout, is voorbij. De opbrengsttabellen liggen niet meer onder ons hoofdkussens en er lopen meer dingen in het bos dan alleen de bijgroei.

Het is een goede zaak dat er eens stevig tegen de heilige houten huisjes van de bosbouw wordt aangeschopt - ook al gebeurt dat door de vandalen van de FC Den Haag. In het bos gaat het om meer dan houtteelt alleen. Wat dat betreft heeft de natuurlobby gelijk. Maar daarmee is "teelt" toch geen vies woord geworden? De basis van een gezond bos is toch een bedrijfsmatig gezond beheer? De bosbouw moet toch op de eerste plaats zichzelf kunnen bedruipen, en niet afhankelijk worden van het subsidiecircuït? Want dan is het bos los. Maar ik heb weinig hoop, kijk maar naar de recente "Regeling Bijdragen Bos en Landschapsbouw 1991". Nee, ik ben dat streepje achter het bos niet vergeten. Dat hebben die milieu-ambtenaren van de FC Den Haag weggelaten. De "Regeling Bosen Landschapsbouw" is verleden tijd. De bosbouw bestaat niet meer in het Haagse jargon - dat heet voortaan bos.

En dat is de aanzet tot het definitieve einde van de bosbedrijfsvoering, de eigen houtvoorziening en de sortimentsverbreding. De beleidsambtenaren hebben het bos overgegeven aan de houtkevers en de hollenbroeders, en in de bronstijd aan de herten en de recreanten. De softe sector heeft de bosbouw overgenomen. Op gezag van het beleid wordt BLB opgeslokt door NMF, en de Dorschkamp door het RIN. Inderdaad, de vandalen komen uit Den Haag.